

JÖN JANUÁR, MEGY JANUÁR,
KINEK-KINEK KEDVÉBE JÁR.

2007. JANUÁR

Szivarvány

TÓTH ÁGNES

Télen

Nézd, milyen sok hópillangó
táncikál az éjben,
mintha csak az öröm fénye
szállna a sötétben.

Lesz belőlük hótakaró,
pihe-puha szőnyeg,
kertek alján hamarosan
hóemberek nőnek.

Némelyikük varázs seprűt
szorongat kezében,
azon száll a házak fölé
holdvilágos éjen.

Hogyha szépnek találja a
mélyen alvó várost,
megemeli kalapját, a
rozsdásfülű lábost.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

KÁNYÁDI SÁNDOR

Jön Január

Porka havak esedeznek,
sopánkodnak a verebek.
Jegenyefán ócsárolják
Januárt a zajgó csókák.

De Január rá se ránt a
fákon csárogó csókákra,
sem a tetőn dideregve
siránkozó verebekre.

Azért van a csűrön cserép,
bújjon alá, aki veréb,
s a füstölgő kémény mellett,
aki csóka, melegedhet.

Jön Január, megy Január,
kinek-kinek kedvébe jár,
szánkót csusszant, ródlit lódít,
gyermekkel hógolyózik.

A kucsmáján, lám, mit látok,
egy korai hóvirágot.
Sorra sétál minden házat,
s boldog újévet kíváncat.

Hozzon az új év minden jót
kicsiknek, nagyoknak!

Ropog a hó, csikorog, az öreg fagy vigyorog:

– Hej, cinege, cinege, eljött a tél ideje! Meleg-e a tollruhácska? Van eladó kis subácska...

– Nem veszek, nem veszek... a tollgúnyám jó meleg! – így felel a cinege, ide hallik éneke.

A cinegeénekre felragyog a téli világ.

A cinegemadár leröppen az ablakpárkányomra, s kitekint a havas útra.

Szilveszter jön az úton, fején a kalap félrecsapva. Látom, amint a cinegére kacsint:

– Meghívlak ma este szilveszterre!

Örül a cinege, vidám az éneke:

TORDON ÁKOS

A cinege szilvesztere

SZÉKELY GÉZA rajzai

– Szilveszteri mulatságba megyek este...

Igen ám, de mikor lesz még este?

Előbb a dél jön, utána a délután, az alkony s csak azután az este.

– Mulass jól, cinege!

– zúgja a szél.

– Mulass jól, cinege!

– mondja csendesen a kéményekből felszálló füst.

– Mulass jól, cinege!

– csilingelik az ereszt jégcsapjai.

Örül a cinege, vidám az éneke:

– Be jó lesz ma este!

Be jó lesz ma este: lesz étel, lesz ital, lesz nóta, vidám dal!...

S én hiába szórom a

magot az ablakpárkányra, a cinegém estére tartogatja az étvágyát. Helyette a galambok lakmároznak.

Máskor alkonyattájt már régen alszik a cinege, de most szilveszteri mulatságba készül, ragyog a tollruhácskája, ragyog a szemecskéje, megrebbe a szárnyacskája.

Kacag a hóesés, fehérén kavarog. Városszerte ragyognak az ablakok, s a ragyogó ablakokkal megjön az este.

Repül a cinege, vele száll ezer táncos kedvű hópihe.

– Hová, cinege? – kérdi az Idő szolgálja, az öreg toronyóra.

– Szilveszterezni – feleli a cinege.

– Ne siess, állj meg egy szóra! – kéri a toronyóra. – Lásd, nekem nincs időm bábra, mulatságra, örökké körbe járok, az Időnek szolгалok. Mutatom a percet, órát.

Odaszáll a cinege, majd leragad a szeme.

– Aludj egy sort, cinege, felköltelek idejében – biztatja az óra.

Van egy kellemes, meleg sarka az öreg toronyórának. Oda telepedik a cinege, s máris leragad a szeme.

Költögeti a toronyóra, de hiába, mély az álma, meg se hallja a költögetést, óráütést.

Azt álmodja: áll a bál, varjú cimbalmozik, vörösbegy hegedül, szarka a klarinétos, fakopács a dobos.

Hó helyett cinegeétel hull az égből.

– Hejhaj, cinege, itt az újév reggele! – köszönti a toronyóra, s vidáman jár a mutatója.

Kismutató, nagymutató, hull az égből a fehér hó.

– Hogy mulattál, cinege? – kérdi a hóesés.

– Igaz, hogy elaludtam, s a szilvesztert át-aludtam, de álomban mesésen mulattam – feleli a cinege. – Ha hiszed, ha nem, cinegeeledel hullt az égből... hahaha, hihhi!

De azt már nem mondja, hogy ettől az égi cinegeeledeltől üres maradt a begye, helyette az ablakomra száll, s cinegeénekekkel kíván mindnyájunknak boldog új esztendőt.

LÁSZLÓ NOÉMI

Gyógytea

Alma, dió, mogyoró:
betemette már a hó.
Sárga levél, holt levél:
ráheveredett a tél.

Befagyott a tó: recseg.
Lázások a verebek.
Piros kabát, kék kabát,
főzzetek egy jó teát,

felhörpintik, meggyógyulnak,
kabátujjatokba bújnak,
onnan csivitelik szerte:
nehéz lázát kiheverte

a sereg, a sereg,
virgoncak a verebek.

SZILÁGYI DOMOKOS

Január

Csíp a dér, fagy az ér,
csupasz ág feketéll,
pihenő cinegék
szeme még feketébb,
s a nyitott kapunál
didereg január.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Tél

Négy cinke rebben el kilenc verébkel.
A varjú is fagyott kölest ebédel –
Verébül károg, hogy szavát megértsék!
Ropogni kezd a tiszta, tág fehérség.

NAGY LÁSZLÓ

Borzasan

Csini-csin, csin-csere-rere,
szólnak a kékfejű széncinkék.
Cseréljünk: szív-csere-bere,
cinkeszívvel én is víg lennék.

Tél van, a télnek gyomra van,
s én borzasabb vagyok nálatok.
Ti összebújtok boldogan,
a kazal aranyos házatok.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

LELKES MIKLÓS

Mese egy madárétteremről

A kert szélvédett sarkában elkészült az étterem. Hosszú gólyalábakon állt, nehogy kóbor cicamicák hipp-hopp! elvarázsolják valamelyik vendéget. Donki cica, amint meglátta, rögtön ajánlkozott: szívesen vezeti majd az éttermet. Petike azonban sehogyse akart beleegyezni.

– Nyáá! Akkor pincérnek... Nyáá! Akkor szakácsnak... – ugrándozott Donki, mire Petike jókora barackot nyomott a csintalan cica fejébűjára.

– Még csak az kellene, te minden lében kánnál! Te majd az ablakból nézed a madarakat velünk együtt! Évike már hozza is a faggyút...

– Hat tyúk? Hattyúk?! – tágult nagyra Donki szeme, mert rosszul értette az utolsó szót.

– Nem tyúk! Faggyút! – nevetett Petike.

Évi nemcsak faggyút hozott, de jó sok kukoricát és legalább négy-öt maroknyi búzát is. Katika is megérkezett, ő a szomszéd néni papagájának eleségéből hozott. Gizike egy napraforgótányért vett elő a kabátja alól, még a nyár végén tette el a madaraknak.

Valamennyien bevonultunk a házba, és az ablakból néztük a madáréttermet. Lassan szállingózni kezdtek a vendégek. A vadga-

FORRÓ ÁGNES rajzai

lamb kisasszonyok kényesen tipegtek, mint ha báli cipőben jártak volna. Harkály doktort mosolyogva üdvözölték a fák, csak az öreg diófa törzsében ijedt fel álmából a bebábozódott hernyó. Eljöttek a cinkék is, büszkén mutogatták egymásnak sárga mellényüket.

Valamennyien jó étvággal ettek.

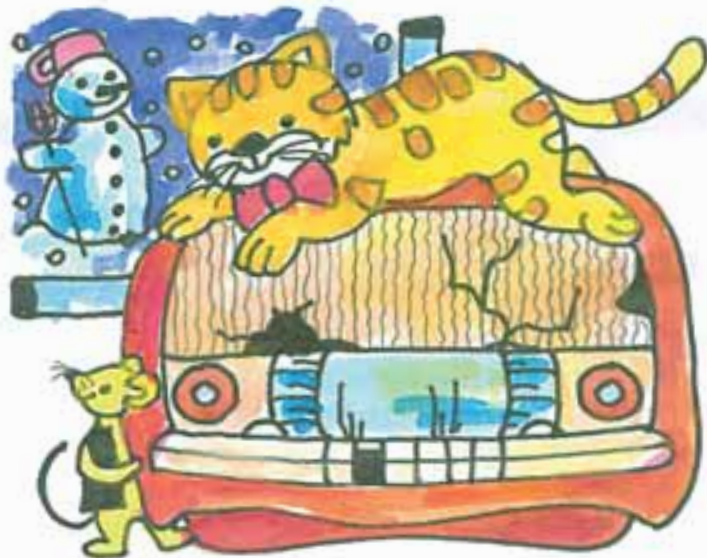
– Nézd, azt a vörösbegyét, hogy tömi a begyét! A verebek milyen mohón falatoznak! – kiáltott fel Évi.

Donki cica olyan izgatott lett, hogy a fejét többször is odaütötte az ablakhoz. Szerencsére nem tört be az üveg. A negyedik vagy ötödik koppanás után azonban szomorúan tapogatta a fejét a cica:

– Nyáá! Inkább megnézem a rádiót...

Fent a padláson a kivénült rádió nagyot reccsent. Donki cica felült a tetejére, és elkezdte:

– Nyáá-nyá! Itt a rádió beszél! Kérjük kedves egérhallgatóinkat, hogy jöjjenek ki sajtot enni. Sajtlyukasztásra egereket keresünk. Kétűnő munkalehetőség! Ezentúl az egerek ké-

szítik majd a lyukakat az ementáli sajtba...

Hiába, csend. Erre Donki elkezdett kaparászni a rádió oldalán. Az se használt semmit. A rádióban fészkelő egércsalád meg se moccant. A derék cica végül is elbóbiskolt.

Odakint nagy pelyhekben hullni kezdett a hó. A kövér hóember még kövérebb lett, és mosolyogva nézte, mint sétálnak be a fekete frakkos rigók a madárétterembe.

TAKÁCS GYULA

Hívogató

Cinege-binege, gyere be,
Csináltam házat kedvedre.
Cinege-binege... cin-cin-cin,
Hideg lesz neked már ott kinn.

Cinege, gyere be,
Házadba költözz be,
Nagy téiben kicsi ház,
Vigyázz, hogy meg ne fázz.

Kék-cinke, szén-cinke, gyere be,
Csináltunk házat kedvedre.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

Újévi csemege madárkáknek

A legszebb a fából készült madáretető, de egyszerűbb a dolgod, ha műanyag palackba vágsz ablakot, bele madáreledelt teszel, és erkélyre vagy faágra függeszted ki.

Hajdó Zsombor,
Kovászna

Struber Henrik, Nagyszalonta

Pál Réka, Hosszúmező

Olvasztott faggyúba keverj magvakat, s ha megfagyott, fűzd madzagra, vagy tedd a madáretetőbe.

**SZÁMOZD
MEG**

nagyság szerint a
hóembereket!

FEJEZD BE

a félbe-szerbe
hagyottakat.

TALÁLD KI,

milyen
sorrendben
rajzolta Kati néni
a hóembert.

RAJZOLJ

annyi hópelyhet
alája, ahányadik
lépés a kész rajz
felé.

Hóember- sereg

Az ablak üvegére ragasztva vagy a polcon egyaránt vidám látványt nyújt a hóember-sereg. Egy papírcsíkot legyezővé.

Másold a hóembert az első szeletre, és úgy vágd körül, hogy a két oldalán egyben maradjon a papír. Ha kinyitod, kezdheted is a rajzolást, színezést, hogy mosolygósra varázsold az összes hóemberkét, és találj ki minél többféle sálát, kalapot.

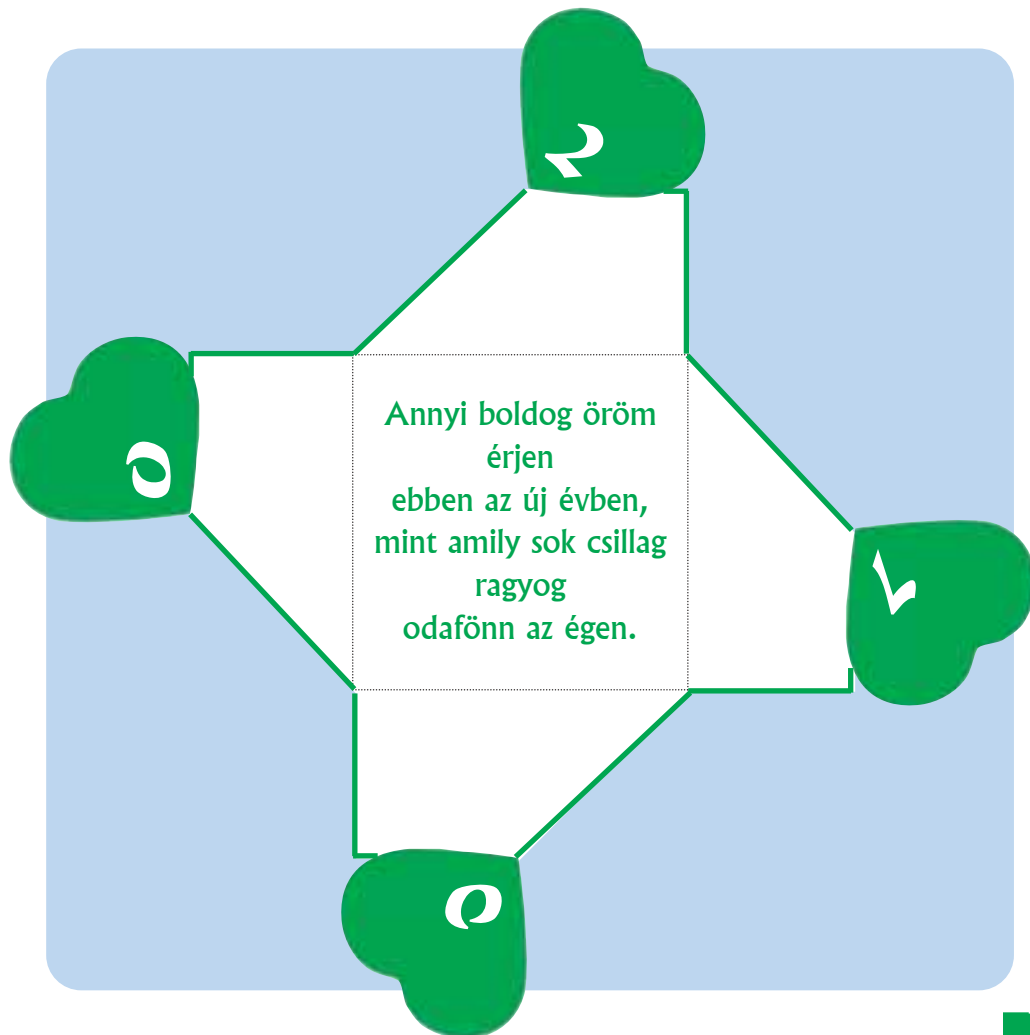

Vágd ki a rajzot a
vastag vonal mentén,
a pontok vonalán
tűrögesd be.

Óvatosan bújtasd át
egymás alatt a lóhere
négy levelét.

A legtöbb lóherének
három levele van.

A négylevelű nagyon
ritka, és úgy tartják,
hogy szerencsét hoz.
Kinek ajándékozod?

Kedves

.....,

boldog új évet

kívánok!

Szivárvány-POSTA

Játékot, vidámságot kívánunk az új évben nektek. Magunknak pedig sok-sok töledek érkező levelet, hogy sose győzzük felsorolni a beküldők névsorát. Mint most is:

Szász Nándor, Gernyeszeg; **Ferenczi Renáta** és **Andrea**, Marosludas; **Mózes Botond**, Székelyszenterzsébet; **Ludescher Júlia**, **Kali Anetta**, Marosvásárhely; **Szabó Botond**, **Erdei Kristóf**, **Hőgye Richárd**, Völcsök; **Szóllósi Izabella**, Zilah; **Benedek Kincső**, Oroszhegy; **Megyesi Dávid** és **Viola**, Szilágyfőkeresztúr; **Opra Eszter**, Kovászna; **Bálint Anita**, Székelyudvarhely; **Márton Beáta**, Holtmaros; **Gnándt Barbara**, Mezőfény; **Tompá Ábel**, **Salamon Orsolya**, Kolozsvár; **Tankó Emőke**, **Ábrahám Ágnes**, Csíkszereda; **Varga Adolf**, Réty; a **gyergyószentmiklósi** 1-es Napközi; a **kolozsvári** 66-os Óvoda; a **nagyvárad** evangélikus Óvoda német csoportja; a **marosvásárhelyi** 3-as és 12-es Óvoda; a **körös-fői** óvodások; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E; a **marosvásárhelyi** M. Viteazul Gimnázium II. D; a **zilahi** I. Maniu Iskola II. B; a **szatmárnémeti** M. Eliade Iskola I. F; a **nagykárolyi** V. Lucaci Iskola I. C; a **csíkszentdomokosi** Márton Áron Iskola I. A és B osztálya; a **zabolai** I. B; a **varsolci** I. B; a **somlyóújlaki** I.; a **küküllőkeményfalvi** I. osztály és **szabadkai** olvasóink.

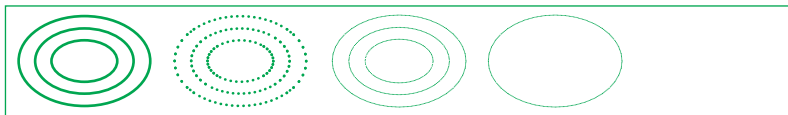
Dobi, dobi hátát

A gyermekek kezét fogva körbe állnak. Egyikük a körön kívül járva minden gyerek hátát valamelyik ujjával megböki. A dal végén az utoljára megbökött gyermek háta mögött felemeli azt az ujját, amellyikkel hozzáért, hogy mindenki láthassa. A megérintettnek pedig ki kell találnia, melyik ujjával bökte meg a körbejáró.

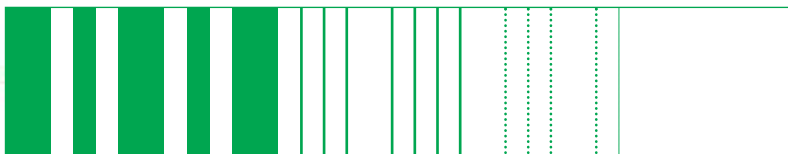
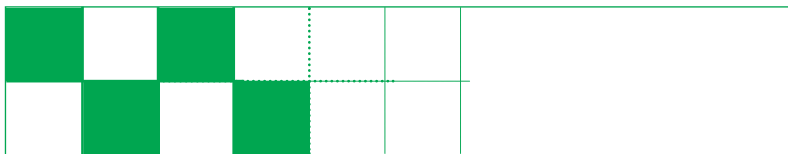
KERESD MEG,

hol találod ezeket a mintákat a Csipikés rajzon. Folytasd őket.

FOLYTASD

Kukucsni takarójának, Csipike nadrágjának és szőnyegének mintáját.

FODOR SÁNDOR
CSIPIKE

5. Kukucsi búcsúzik

– No, én szedem a sátorfámat – jegyezte meg halkán Kukucsi. – Nagyon megszoktam már a legényéletet, meg aztán egy kis húsételre is vágyom, itt pedig nem élnek vele. Meg aztán minek lábatlankodnék itt?

– Itt hagysz bennünket, Kukucsi? – kérdezte Tipetupa. – És meg se látogatsz?

– Dehogynem! Elnézek én gyakran, egyet se búsuljatok.

– Hát akkor... minek is maradnál? Én nem tartóztalak... – nyújtotta a kezét Csipike.

Elkísérte barátját a Tisztás széléig.

– Azt hiszem, Kukucsi, most van alkalomadta.

– Tudom, mit akarsz mondani, Csipike. Mindig szívesen hallgatom, amikor te nagyokat mondasz, valahogy szebb lesz az élet a te mondásaidtól, de amikor utánozni próbállak – abból az sül ki, hogy hazudós vagyok meg ilyenek. Mert neked sohasem az a fontos, hogy mi van, hanem az, hogy te minek mondod. De ha én egyébként mondok valamit, abból baj lesz... Azt hiszem, jobb, ha megmaradok őszintének.

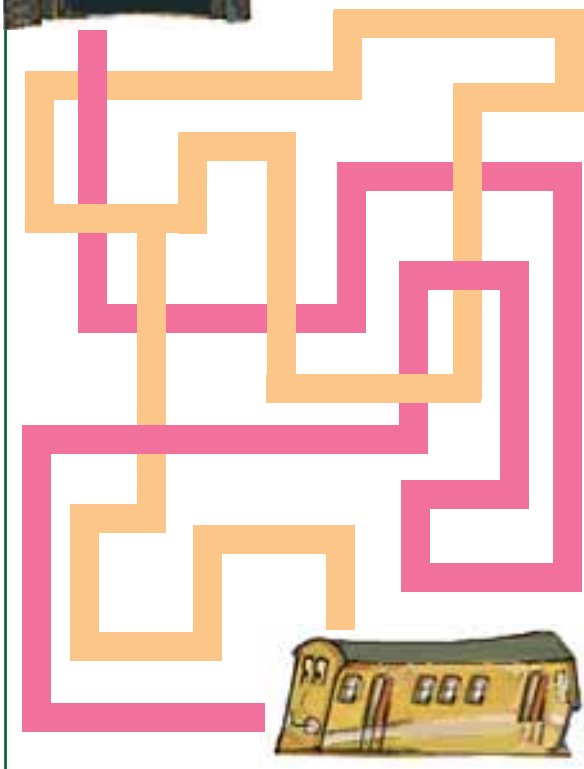
– Kár, hogy ezt mások nem látják be – mondta Csipike, és a messzeségbe bámult.

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlap
5. kockájába!**

Merre induljon a Kisföldalatti, hogy az alagúthoz jusson?

ZÁGONI BALÁZS

A nagyravágyó Kisföldalatti

Hol volt, hol nem volt, Budapesten, a Mexikói úti kocsiszinben élt a nagyravágyó Sárga Kisföldalatti. Minden álma az volt, hogy metró legyen, igazi nagy Kék Metró. Unta már a kis alagutat, az állomásokat is egytől egyig ismerte. Kívülről fújta, hogy Vörösmarty tér, Deák tér, Bajcsy-Zsilinszky út, Opera, Oktogon, Vörösmarty utca, Kodály körönd, Hősök tere, Széchenyi fürdő és Mexikói út, végállomás. És persze, visszafele is tudta őket. Ha véletlenül a bemondó eltévesztette volna az állomást, rögtön ki tudta volna javítani. De a bemondó sohasem tévedett, valószínűleg azért, mert csak egy magnószalagról lehetett hallani a hangját.

Egyik éjszaka aztán eldöntötte, hogy elszökik a kocsiszínből, és elszegődik Kék Metrónak. Halkan kigurult a kocsiszínből, és beereszkedett az alagútba. Az alagút csendes volt. Az állomásokon mind

rács, sehol egy utas vagy egy másik földalatti. Kisföldalatti kicsit megszeppent, de összeszedte bátorságát, nagy sebességre kapcsolt, és már száguldott is a Deák tér felé. A Deák téren mind a három metró alagútja találkozik, és Kisföldalatti már hallott arról, hogy van ott egy titkos járat, amelyiken keresztül be lehet jutni a Kék Metrók hatalmas alagútjába. Meg is találta a járatot, de az nagyon szűk volt. Úgy össze kellett húznia magát, hogy beférjen a lyukba, hogy ablakai, ajtajai, de még a kerekei is összezsugorodtak. Végül nagy nehezen átjutott a Kék Metrók alagútjába.

Elámult a meglepetéstől. Nagyon nagy

alagútban találta magát. Hamarosan egy állomásra érkezett, ahol azt írta egy piros táblán, hogy Kossuth tér. Az állomáson persze nem volt senki. Kisföldalatti kikémlelt jobbra-balra, és akkor észrevette, hogy az állomásról mozgólépcsők visznek a felszínre. Nem is egy, hanem három! Ezen elgondolkozott. Az egyik biztos lefele viszi az embereket, a másik pedig felfelé, de hova viheti a harmadik? Morajlást hallott az alagútból, kicsit megijedt, de aztán összeszedte a bátorságát, és elindult a hang irányába. Nem félhet, hiszen ő most már egy igazi Kék Metró lesz, még akkor is, ha úgy néz ki, mint egy Sárga Kisföldalatti.

Az alagút egyre csak ereszkedett, a morgás pedig erősebb lett. Ekkor eszébe jutott, amit egyszer Frici bácsitól hallott, hogy a Kossuth és a Batthyány tér között a metró átmegy a Duna alatt. Tehát biztos a Duna morajlását hallja! Ez nagyon izgalmas.

– Ha még a Duna alatt is átmegyek, tényleg igazi nagy Kék Metró leszek! – gondolta. Gyorsított, és hamarosan fényt látott az alagút

végén. A Batthyány térre érkezett. Ám nagy meglepetésére itt már tele volt az állomás, és álmos embereket, iskolás gyerekeket hozott le a föld alá a mozgólépcső. Kisföldalatti nagyon megörült, két kicsit füttyentett, megállt, és szélesre tárta az ajtajait. Hadd szálljanak be az utasok! A bácsik, nénik mosolyogtak, a gyerekek is. De senki sem akart beszállni. Kisföldalatti nem értette a dolgot. Akkor az

egyik kisfiú hangosan felkiáltott:

– Né, ez eltévedt!

Erre nagy kacagás kerekedett.

– Talán azt hiszi magáról, hogy metró! Pedig né, de kicsi! - kiáltott egy kislány.

– Be se lehet mászni az ajtaján, olyan alacsony! – kiáltott egy kisfiú, és tenyerével a Kisföldalatti tetejét kezdte paskolni. Erre egy másik, pimaszabb kölyök felmászott a tetejére, és ugrálni kezdett rajta. A gyerekek kiabáltak, kacagtak, doboltak rajta.

Kisföldalatti csak most vette észre, hogy az állomás olyan magasan van, vagy inkább ő olyan alacsony, hogy könnyebben lehet a tetejére ülni, mintsem beszállni az ajtókon. Nagyon elszomorodott. Most egyáltalán nem érezte magát nagy Kék Metrónak. Legszívesebben eltűnt volna valahova, csak ne hallja a gyerekek gúnyos kacagását.

De mielőtt eltűnhetett volna, nagy morajjal két fénycsóva jelent meg vele szemben, az alagútban. Egy igazi Kék Metró volt! A Kék Metró is észrevette Kisföldalattit.

UNIPAN HELGA rajzai

– Mit keresel itt? Takarodj az alagutadba! – dudált rá barátságtalanul. – Itt csak hátráltatod a reggeli forgalmat!

Kisföldalatti hirtelen nem tudta, merre is mehetne, hiszen szemből jött nagy sebességgel a Kék Metró. Aztán észbe kapott, dudált egy figyelmeztetőt a gyerekeknek, becsukta az ajtókat, és iszkiri hátrafelé, kisietett az állomásról. Menekült, ahogy tudott. Még szerencse, hogy a Kék Metrónak meg kellett állnia, hogy vegye fel az utasokat. De aztán az alagút-

ban megint ott loholt a nyomában, már majdnem utolérte, amikor újabb állomás következett, és így Kisföldalatti megint egy kis előnyre tett szert. A Deák téren gyorsan bebújt a járatba, és kúszott a Kisföldalattik alagútja felé. Ide már nem tudott utána jönni a mogorva Kék Metró.

Amikor visszaért saját alagútjába, megkönnyebbülten sóhajtott fel. Végre itthon! Gyorsan beállt a sorba, és máris nyitotta az ajtókat a Bajcsy-Zsilinszky úti állomáson. Itt mindenki örült, hogy megérkezett, és senki nem nevette ki, nem csúfolkodott vele. Rájött, hogy valójában nagyon is szereti ezt az alagutat, és a világért sem cserélné egyetlen Kék Metróval sem. Azt is eldöntötte, hogy senkinek sem fogja elmesélni az éjszaka történeteket.

De azért sok év múlva, amikor kicsit öregebb lett, és egy másik nagyravágyó Kisföldalatti került mellé a kocsiszínbe, elmondta neki, hogy milyen kalandja volt egy éjszaka a mogorva Kék Metró hatalmas alagútjában.

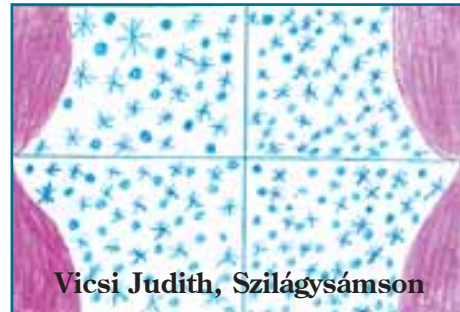

Nos, ránk virradt a 2007-es újesztendő napja is! Bizony, ilyenkor a felnőttek egy kicsit álmosak, rendszerint későn kelnek, mert egész éjszaka de legalábbis hajnalig szilvesztereztek – válják egészségükre. Bevallom, mi ketten, kedves Feleségemmel, Tipetupával épp-hogy megvártuk, hogy a távoli harang elkongassa az éjfél, boldog új esztendőt kívántunk egymásnak – és máris lebújtunk. Kukucsit meg se próbáltuk felébreszteni, hogy neki is minden jót kívánjunk az új esztendőre, mert ő mélységesen dur-

molt, amint úgyszólván megszakítás nélkül teszi egész télen át. Nektek, kedves Barátaim, Levelezőtársaim és Olvasóim ezúton kívánok kedves Feleségem, Tipetupa és legközelebbi Barátaim nevében is nagyon boldog, eredményekben gazdag új esztendőt. Adja a Fennvaló, hogy szép 2007-es éve legyen minden jószándékú embernek – mert kíváltképp a felnőttek között nem mondhatjuk mindenkire, hogy jószándékú – de ezt most hagyjuk.

Csóka Zsolti Sándor, Selymesilosva

Vicsi Judith, Szilágysámson

Egyszóval: békességet, sok örömet, sikert kívánunk innen az Erdőből mindenkinek.

Magamnak–magunknak csak azt kívánom, hogy Ti továbbra is szeressetek, írjatok nekem-nekünk, mert akkor érzem, hogy szükségetek van rám. Sajnos, öreg Barátom, akinek a leveleket diktálom, kissé legyengült: szépen megkérte Kiss Jutka nénit, hogy leveleitekre külön-külön neki diktálhassam a választ, mert öreg Barátom már nem bír annyi levelet leko-

pogni a gépén. Ez már jó ideje így megyen. De tudjátok meg: postán kapott leveleitekre továbbra is én diktálom a választ, csak nem Sanyi bácsinak, hanem Jutka nének.

Egyébként – meg kell mondjam – már évek óta rém büszke vagyok valamire. Egy borvízforrásra fent, Hargita-fürdön. A forrás fölötti kőre ugyanis rávésték, hogy „Csi-pike forrás”. Mondtam is öreg Barátomnak, hogy Róla bezzeg nem neveztek el semmit – de rólam már igen: óvodákat és egy borvízforrást is. De öreg Barátom nem irigy-

kedik rám: nevetett, és azt mondta, ő akkor boldog, ha a gyerekek és akár felnőttek is szeretnek engem, ha rám emlékeznek, figyelnek.

Nagyon boldog vagyok,

hogy Ti még számon tartotok, hogy írtok nekem-nekünk.

Képzeljétek, a novemberi Szivárványban megjelent, összehajthatós, nekem címzett borítékot benne egy-egy szép rajzzal, levélkével 450 kis barátom küldte el nekem. Ennyi levelet egyszerre még sohasem kaptam. Típetupa kelengyészládája telis-tele lett velük. Tavaszig sem győzöm elolvasni őket. Köszönöm szépen mindenkinek!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

◀ Adorján István,
Csíkmenaság

Címlap:

Balaji Arabella,

Szatmárnémeti;

Palotás Enikő, Szalárd;

Hátlap: BAK SÁRA,
ZSIGMOND EMESE

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 301. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap: www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 1,5 lej

Már nekifogtunk közösen olvasni a *Mese, mese mátkát*. Nagyon büszkék vagyunk az osztály első ajándékkönyvére, és szeretnénk tovább gazdagítani mesétárunkat és tarsolyunkat mesékkel.

**Nagy Júlia, mezőpaniti tanítónő
tanítványai**

Sok szép verset és éneket tanultunk meg az óvó nénivel a lapból, s otthon mindenkinek olvastak belőle a szülők, azok is, akik máskor nem szoktak. A feladatok, rajzos, kifestős lapok is hasznos időtöltést nyújtottak. Még talán nem is értjük, de érezzük, hogy fontos nekünk ez a lap, nagyon várjuk, sajátunknak tekintjük.

Bócsi Erzsébet, vetési óvónő

Nagyon örülünk, hogy nyertünk. Gyönyörködünk a szép könyvben. A lehúzás nagyon tetszik. A Szivárványt mindig elolvassuk. Szeretjük a verseket. A játékokat énekeljük, és el is szoktuk játszani. A Barnis meséket is nagyon szeretjük.

**Kiss Klára, gyergyószentmiklósi
tanítónő tanítványai**

**Madaras Szilvia, ▲
Gyergyó-
szentmiklós**

**▼ György Boglárka,
Kovácsna**

Kedves Csipike!

Képzeld, kaptam egy nagyon érdekes könyvet, ami a vízről és a vízi élőlényekről szól. Néhányat le is rajzoltam közülük. A legjobban a medúza tetszett. Te mit tudsz ezekről az állatokról? Az iskolában készítettünk egy medúzát, elküldöm neked, lehet, te is megkedveled.

Kovács Norbert, Szilágysomlyó

Kedves Csipike!

Van-e elég tűzifátok? Jönnek a nagy hidegek! Ha elfogy a fátok, és fázni kezdtek, gyertek el hozzánk, itt jó meleg van. Tipetupa is elfér, sőt Kukucsi is, csak ne horkoljon túl erősen.

**Csis Róbert,
Kolozsvár**

**Csuka Viktória,
Kiskereki**

Élt egyszer két testvér: Tűzmanó és Vízmanó. Egyfolytában civakodtak. Vízmanó az óceán közepén, egy kagylópalotában, Tűzmanó pedig a Nappalotában élt. Tűzmanó reggel begyújtott a emberek kályhájába, és ha kialudt, újra meggyújtotta a tüzet.

Egyszer Vízmanó megunta, hogy a testvérének mindig akad dolga, ő pedig egyfolytában unatkozik. Hatalmas sereget trombitált össze. Megtudta ezt Tűzmanó, és ő is összehívta a katonáit. Egy réten találkozott a két hadsereg. Vízmanóéknak vízágyúik voltak, és ha a kardjukat előre tartották, abból is víz lövellt ki. Tűzmanó katonáinak kardjából tűz jött ki, ágyúik pedig tűzbombákat lőttek. Már sok tűzharcos kialudt, és sok vízkatona elpárolgott. Végül a manók ketten maradtak egymás ellen. Tűzmanó elpárolgottatta Vízmanót, de mikor az óceán partján sétált, a vízi szellemek, Vízmanó barátai hatalmas hullámokkal kioltották az életét.

Így a két gonosz testvér közül egyik sem diadalmaskodott.

Lukács Áron Zsolt, Csíkszereda

**Szabó Melánia,
Szászfényszék**

◀ **Lőrincz Réka,
Csíkmenaszék**

**Sándor Előd,
Szászfényszék** ▶

Ez az év is
jól
kezdődik!

– Légy óvatos,
Nyitnike! Csippents
ki egy magot a tá-
nyérből, s iszkolj
vele vissza az ágak
közé!

– Minek annyit
röpdösni? Itt lent
feltöröm, a belét
bekapom, s már
csipem is ki a
következőt.

– Ha én
közben nyakon
nem csíplek, te
cinke-gulyás-
nak való!

– Csíped te
a farkadat az ajtó
sarkába! Engedd
el azonnal a lá-
nyomat, külön-
ben vakmacskát
csinálok
belőled!

– Bocsáss
meg, anyukám.
Igazad volt.
Ezentúl
hallgatok rád.

– Ha élni
akarsz, meg
kell tanulnod,
amit én
tudok.

– Mi ez a nagy
vigasság?

– Vége az
óévnek, új év
kezdődik, annak
örülnek az
emberek.

– Én annak
örülnék, ha nem
az évnek, hanem
a télnek lenne
vége.

